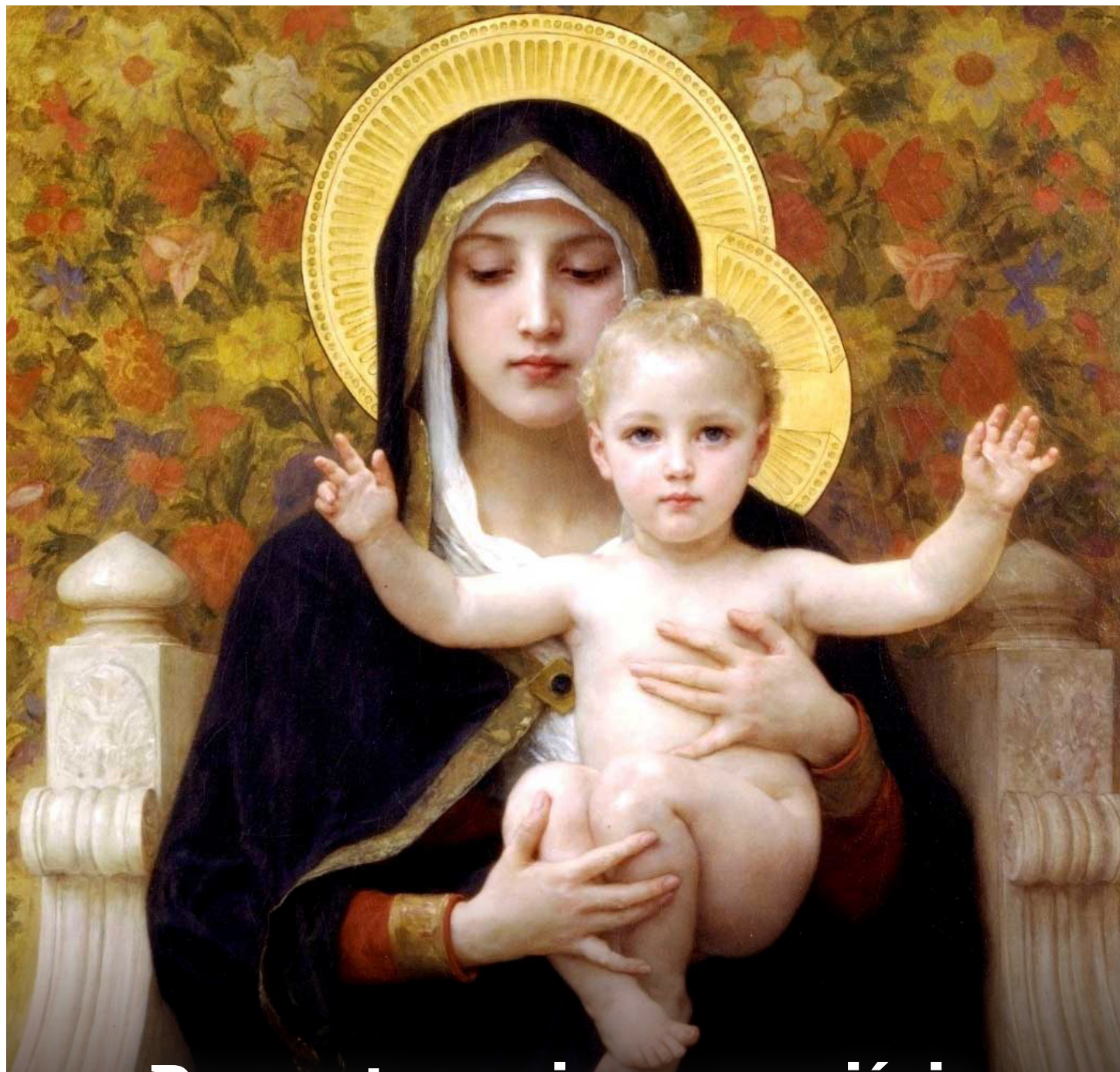

GŁOS ŚW. FRANCISZKA

Dwumiesięcznik Parafialny

Przygotowanie na przyjęcie Boga w rękach kobiety

KRUCJATA W JEDNEJ INTENCJI

Dowiedz się więcej o
naszej grupie parafialnej

MEDYTACJE RÓŻAŃCOWE

Tajemnice chwalne z
ks. Andrzejem Michalakiem

MÓJ DAR DLA DZIECIĄTKA JEZUS

Dzieci odkryją, które dary
Jezus lubi najbardziej

ZASKAKUJĄCY DESER WIGILIJNY

Kremowe ciasto
morelowe z kokosem

I Światło zajaśniało w ciemności!

Nadchodzi czas Adwentu, który nasze serca i myśli przepelni wyciszeniem. Gdy już zapłonie pierwsza świeca w adwentowym wieńcu rozpocznie się czas dobrych postanowień i oczekiwania na chwilę Narodzenia Boga Człowieka. Wytrwałości w realizowaniu Adwentowych przyrzeczeń oraz Błogosławionych, Rodzinnych, Radosnych Świąt Bożego Narodzenia i Szczęśliwego Nowego Roku 2025. Drogim Czytelnikom Głosu Świętego Franciszka życzę.

Redakcja i Duszpasterze

Adwent i Boże Narodzenie

Powstaje Jutrzenka
gwieździstą kokardą nadziei
przepasać
spowite granatem niebo
Idzie Panienka
zgrudniałą ścieżkę
ogrzewa
przez zasy pyłu
Światłem Brzemienią
przez mrok przechodzi
uważnie

by nie oślepić
jeszcze nie pora
Nadzieją Promienną
ścieżki prostuje
łagodzi
pagórki znosi
Obchodzi Roratnia
by wszystkich
każdego do Betlejem zaprosić

S. Julia Stanisława Bakalarz OP

FOT. IAN BORG / UNSPLASH

Spis treści

3 SŁOWO PROBOSZCZA

Bóg jest z nami!

4 KANCELARIA PARAFIALNA

5 POBOŻNOŚĆ

Krzyż, symbol życia i zbawienia

6 KOŚCIÓŁ

Papież Franciszek

Rok Święty 2025

Kardynał Grzegorz Ryś

Czy mamy w sobie pragnienie
przyjęcia miłosierdzia od Boga?

7 TEMAT OKŁADKI

Przygotowanie na przyjście
Boga w rękach kobiety

11 CHRZEŚCJAŃSKA DOSKONAŁOŚĆ I MÓDL SIĘ Z NAMI

Krucjata różańcowa w jednej intencji

12 KALENDARZ LITURGICZNY

13 DUCHOWOŚĆ

Rozważania Tajemnic Chwalebnych – część II

14 MAŁY FRANCISZEK

Mój dar dla Dzieciątka Jezus

15 DOBRE RADY

Przepis – Zaskakujący deser wigilijny

Kultura kulinarna – Polskie tradycje:
zupy wigilijne

Bóg jest z nami!

Niech to będzie czas przygotowania, czujności i modlitwy.
Bądźmy uważni na obecność Boga wśród nas

KS. ANDRZEJ MICHALAK

Kochani Parafianie! Listopad i grudzień to dwa szczególne miesiące w roku liturgicznym. Splata się w nich bowiem koniec z początkiem. Listopad to czas szczególnej modlitwy za naszych zmarłych, ale także czas, w którym kończy się rok liturgiczny. Słowo Boże przypomina nam nieustannie o potrzebie czuwania i modlitwy. Przemiłuj bowiem postać tego świata. Z kolei grudzień to miesiąc, w którym rozpoczyna się Adwent, a wraz z nim nowy rok liturgiczny. W tym roku rozpocznie się on dokładnie 1 grudnia. **A Słowo Boże znów będzie nam mówiło o czuwaniu:**

bądźcie gotowi na przyjście naszego Pana!

Koniec, który splata się z początkiem. Śmierć, która splata się z życiem. Coś się kończy, aby coś mogło się rozpocząć. „Jam jest Alfa i Omega” – mówi Pan Bóg. W nim jest początek i koniec wszystkiego! W Nim zawarte jest całe nasze życie.

Może i w Twoim życiu coś się kończy, a coś się rozpoczyna. Może masz w sobie sporo obaw o przyszłość, a jednocześnie przyniata Cię świadomość szybkiego przemijania wszystkiego, co już za Tobą. Może w tym wszystkim rodzi się pytanie o sens...

.....

Kochani Siostry
i Bracia! Czas, w
który wchodzimy
jest czasem wielkiej
katechezy Pana
Boga, który chce
nam powiedzieć,
że wszystko w
naszym życiu ma
sens! Wszystko ma
swoją czas i swoją
kolejność. W tym
wszystkim obecny
jest On, który nadaje
sens wszystkim
naszym końcom i
naszym początkom!
W Nim jest życie,
które się nie kończy.

.....

Słowem Boga, które spaja te dwa najbliższe miesiące, które przed nami, jest słowo: Czuwajcie! Czuwajcie, czyli bądźcie uważni na obecność Boga w Waszym życiu. Umiećcie dostrzegać Jego działanie i Jego bliskość wobec Was. Czuwajcie, czyli módlcie się w każdym czasie. Czuwajcie, czyli strzeżcie własnego serca, aby nie wkradło się w nie nic, co oddziela Was od Boga i od drugiego człowieka. Czuwajcie, czyli żyćcie. **Umiećcie żyć tu i teraz, bez zbędnego zamartwiania się o przyszłość i bez niepotrzebnego rozpamiętywania przeszłości. Czuwajcie, czyli miejcie świadomość, że Dzień Zbawienia, czyli dzień szczególnej interwencji i obecności Boga w naszym życiu, jest dzisiaj. Czuwajcie, czyli kochajcie i żyćcie!**

Oddajemy w Wasze ręce kolejny numer naszego parafialnego pisma: Głosu Świętego Franciszka.

Nasz patron uczył nas takiego właśnie życia: dostrzegania Boga we wszystkim, co od Niego pochodzi i otwierania się na bliską relację z Nim. Taka bliskość i takie życie zawsze jest płodne, zawsze rodzi owoce. Będzie to ważnym tematem tego numeru.

Popatrzymy w nim na Maryję, która uczy nas postawy czuwania, czyli bycia w kontakcie z rzeczywistością i w kontakcie z Bogiem, uczy nas życia, które przez z to staje się owocne i płodne. Popatrzymy także na dar kobiecości i macierzyństwa, dla których Maryja jest wzorem.

Kochani Parafianie, niech ten najbliższy czas przełomu starego i nowego roku liturgicznego będzie dla nas wszystkim czasem odnowienia naszej relacji z Bogiem i jeszcze większego zakorzenienia się w Nim. Niech będzie dla nas czasem czuwania! †

Tel: 42 233 67 77

Pn. - pt.: 9:00 do 10:30 i 16:00 do 17:00 • Sobota: 9:00 do 10:30

Zaślubieni IX

Sebastian Boryczka i Izabela Górecka.

Ochrzczeni IX/X

Helena Anna Łukasik, Konstanty Tymon Uraziński, Gabriel Tomasz Kimliński, Maria Grot, Bruno Boliński, Aurelia Daria Bławat, Tadeusz Wawrzyniak, Jan Wawrzyniak, Filip Grzegorz Gołygowski, Jan Stanisław Rutkowski, Michalina Maria Rutkowska, Pola Stanowska, Tomasz Artur Zabierowski, Gabriel Maciej Gardoliński, Stanisław Gardoliński, Aniela Śrut, Antoni Gut.

Zmarli IX/X

Marek Brudnowski, Dominika Mańkowska, Lucyna Stolarska, Stanisława Przerywacz, Kazimiera Pietrzak, Natalia Gnatek, Hanna Grobelkiewicz, Czesława Szmatowicz, Sebastian Grzelak, Zbigniew Sęk, Marianna Strzelecka, Jolanta Przybylska, Jadwiga Szeszko, Anna Galia, Halina Nowak, Janina Mrozińska, Dariusz Pokorski, Zofia Pacholak, Zofia Białecka.

"Ja nie umieram, ja wstępuję w życie."
Św. Tereska z Lisieux

Z okazji imienin składamy serdeczne życzenia solenizantom:

s. Leonardzie Kuniszewskiej – 6 listopada, msza św. godz. 18:00

Ks. Wiesławowi Durze – 9 grudnia, msza św. godz. 18:00

Ks. Adamowi Gontarzowi – 24 grudnia, msza św. godz. 7:00

Życzymy dużo zdrowia, pomyślności, radości i wielu łask Bożych. Niech Pan Jezus Was prowadzi po ścieżkach powołania, Duch Święty oświeca, Matka Boża otacza swym płaszczem miłości i matczynej opieki, a św. Józef niech będzie dobrym patronem w pokonywaniu codziennych trudności. Z darem modlitwy w imieniu wszystkich parafian życzenia składa zespół redakcyjny „Głosu Świętego Franciszka”. Szczęść Boże!

Twoja darowizna jest znakiem miłosiernej łaski Bożej

Dziękujemy wszystkim darczyńcom, którzy wspierają utrzymanie naszej parafii i świątyni. Zapewniamy o naszej pamięci w modlitwie o wszelkie łaski. Darowizny można wpłacać na konto parafialne w Banku Pekao: 25 1240 1545 1111 0010 2074 7364

Porządek Mszy Świętych

Pn. - Pt. 7:00 · 18:00

Sobota 7:00 · 8:00 · 18:00

Niedziela i Święta 7:30 · 9:30 · 11:00 (dla dzieci) · 12:30

18:00 (od IX do VI) · 19:30 (VII i VIII)

→ **Roraty w Adwencie – codziennie o 7.00**

→ **Roraty dla dzieci – wtorki i piątki o 18.00**

Msza z relikwią Św. Franciszka

Czwartek o 18:00.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Czwartek od 15:00 do 18:00. Rozpoczęcie Koronką do Miłosierdzia Bożego.

Nabożeństwo do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

Środa o 17:45.

Wypominki za zmarłych

Niedziela o 9:00 przed Mszą Świętą.

W intencji zmarłych

W ostatni piątek miesiąca o 18:00. Poleceni Bogu i za tych, którzy opuścili nas w ostatnim miesiącu.

GŁOS ŚW. FRANCISZKA

Dwumiesięcznik Parafialny

Redaktor naczelny i opiekun duchowy

Ks. Proboszcz Andrzej Michalak

Zespół redakcyjny

Maria Mazurkiewicz, Waldemar Thiele, Fernanda Nowakowski, Krzysztof Nowakowski

Współautorzy tego wydania

ks. Maciej Chodowski
s. Leonarda Kuniszewska MSF
Marianna Dąbrowska

Korekta

Maria Mazurkiewicz,
Krzysztof Nowakowski

Układ i projekt graficzny

Fernanda Nowakowski

Obrazy

flaticon.com, freepik.com

Okladka

Regina angelorum (1900).
William-Adolphe Bouguereau.
Wikimedia Commons

Druk

Quick-Druk. Łąkowa 11, Łódź

Nakład

150 egz.

Dystrybucja

Wydrukowane: w parafii

Cyfrowo: <https://bit.ly/GSFLodz>

Rzymskokatolicka Parafia Świętego Franciszka z Asyżu

Ul. Przyszkołe 2, 93-549. Łódź - Ruda

Tel. 42 233 67 77

franciszek.org.pl

franciszekld@toya.net.pl

 ParafiaSwFranciszka

DARMOWA DYSTRYBUCJA

WESPRZYJ NASZĄ
PUBLIKACJĘ!

Teksty można przysyłać na
adres: marimaz@o2.pl

Redakcja zastrzega sobie
prawo do skracania i redagowa-
nia nadesłanych tekstów.

Udostępnij ten magazyn swoim znajomym w formacie cyfrowym!

Spraw, aby **Głos Św. Franciszka**
dotarł jak najdalej. Udostępnij link
<https://bit.ly/GSFLodz>

lub uzyskaj dostęp za pomocą
czytnika kodów QR

Krzyż, symbol życia i zbawienia

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego zaakcentowane było poświęceniem nowego krzyża misyjnego na placu przykościelnym

KS. MACIEJ CHODOWSKI

Rzecz rozpoczęła się dokładnie rok temu, gdy trafiliśmy do naszej parafii. We wrześniu przyszli do nas pierwsi parafianie, informując o przechylającym się krzyżu misyjnym. Stan jego rzeczywiście wymagał szybkiej interwencji. Z pomocą przyszedł, jak się okazało niezawodny pan Tadeusz, kładąc i tnąc na kawałki spróchniały i zgnity krzyż. Wtórował mu Adam, prywatnie jego syn. Najwcześniejsza tabliczka przybita do niego, informowała że stał tam od misji, poprowadzonych przez ojców oblatów w roku 1982, a więc 41 lat. W miejsce starego krzyża zamarzył nam się nowy, z litego, jak się finalnie okazało, dębowego drewna. Z pomocą zaprzyjaźnionej parafii trafiliśmy do nadleśnictwa pod Namysłowem, gdzie został nam ofiarowany martwy dąb, który po ścięciu trafił do tartaku na schnięcie. Okazało się że potrwa to nie tak szybko jak myśleliśmy, od schnięcia i sezonowania drewna zależy później jego żywotność, a na tej nam zdecydowanie zależało. Czekaliśmy więc cierpliwie, aż do momentu telefonu od pana Darka, który wraz z synem obrobił drewno, złożył i wykończył krzyż. Krzyż przyjechał do nas 6 września 2024 roku, w piątek o godzinie 15:00. Postawienie krzyża to praca kilku ludzi, z panem Darkiem i jego synem na czele, Emilem wypożyczającym dźwig, kilkorgiem pomocników. Data i godzina była dla nas symboliczna, w następną sobotę, w święto podwyższenia Krzyża Świętego dokonaliśmy uroczystego poświęcenia. Atmosfera była pamiętna, wręcz wzruszająca. Nie przeszkodziła nam nawet deszczowa pogoda. Obecny krzyż ma wytrzymać 100 lat, czego jemu i wszystkim parafianom życzymy. Amen. †

Rok Święty 2025

Wielki Jubileusz roku 2000 wprowadził Kościół w trzecie tysiąclecie jego historii. Święty Jan Paweł II bardzo go wyczekiwał i pragnął, w nadziei, że wszyscy chrześcijanie, przeżywszy historyczne podziały, będą mogli wspólnie celebrować dwa tysiące lat od narodzenia Jezusa Chrystusa, Zbawiciela ludzkości. Obecnie dobiega końca pierwsze 25 lat XXI w., i jesteśmy wezwani do rozpoczęcia przygotowań, które pozwolą ludowi chrześcijańskiemu przeżywać Rok Święty w całym jego duszpasterskim bogactwie. W tym kontekście znaczącym etapem był Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia, który pozwolił nam odkryć na nowo całą siłę i czułość miłosiernej miłości Ojca, abyśmy z kolei my stali się jej świadkami.

Najbliższy Jubileusz będzie mógł znacznie przyczynić się do przywrócenia klimatu nadziei i ufności jako znak nowego odrodzenia, którego wszyscy pilnie potrzebujemy. Z tego względu wybrałem motto: Pielgrzymi nadziei. Wszystko to jednak będzie możliwe, jeśli potrafimy na nowo odkryć sens powszechnego braterstwa, jeśli nie będziemy zamykać oczu na dramat szerzącej się biedy, która nie pozwala milionom mężczyzn i kobiet, młodych i dzieci żyć w sposób godny istot ludzkich.

Dlatego też wymiar duchowy Jubileuszu, który wzywa do nawrócenia, niech połączy się z tymi fundamentalnymi dla współżycia społecznego aspektami, aby stanowić spójną jedność. Mając poczucie, że wszyscy jesteśmy pielgrzymami na ziemi, na której Pan nas umieścił, abyśmy ją uprawiali i jej strzegli (por. Rdz 2, 15), nie zaniedbujemy podczas tej drogi kontemplowania piękna stworzenia oraz troski o nasz wspólny dom. Mam nadzieję, że najbliższy Rok Jubileuszowy będzie celebrowany i przeżywany również z tą intencją. Istotnie, coraz większa liczba osób, wśród których wielu jest młodych i bardzo młodych, uznaje, że troska o świat stworzony jest istotnym wyrazem wiary w Boga i posłuszeństwa Jego woli.

List Ojca Świętego Franciszka do Arcybiskupa Rino Fisichella **Przewodniczącego Papieskiej Rady do spraw Krzewienia Nowej Ewangelizacji** | 11/02/2022.
www.vatican.va
Tekst skrócony.

MODLITWA JUBILEUSZU

Ojcze, który jesteś w niebie, niech wiara, którą nam dałeś w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, naszym Bracie, i płomień miłości rozlany w naszych sercach przez Ducha Świętego, obudzą w nas błogosławioną nadzieję na przyjście Twojego Królestwa. Niech Twoja łaska przemienia nas w pracowitych siewców ewangelicznych ziaren, które będą zaczynem ludzkości i kosmosu, w ufnym oczekiwaniu nowego nieba i nowej ziemi, gdy moce Zła zostaną pokonane, a Twoja chwała objawi się na wieki. Niech łaska Jubileuszu ożywi w nas, Pielgrzymach nadziei, pragnienie dóbr niebieskich i rozleje po całej ziemi radość i pokój naszego Odkupiciela. Tobie Boże, błogosławiony po wsze czasy, niech będzie cześć i chwała na wieki.

Amen

Czy mamy w sobie pragnienie przyjęcia miłosierdzia od Boga?

Wszystko jest z miłosierdzia. Żyjesz, bo Bóg jest miłosierny. Jesteś ochrzczony, bo Bóg jest miłosierny. Jesteś w Kościele, a w ogóle Kościół istnieje, bo Bóg jest miłosierny. Wszystko jest zamknięte w tym słowie miłosierdzie.

I tu jest pytanie, które jest najważniejsze. **Czy mamy naprawdę w sobie pragnienie przyjęcia miłosierdzia od Boga?**

Wiecie kto o to pyta? Papież Franciszek. Gdy odbywała się pierwsza sesja synodu Ojciec Święty w swoim przemówieniu powiedział tak: **Chrześcijanin, który nie przyjmuje miłosierdzia Boga jest ateistą**, jest tylko przebrany za chrześcijanina. Możesz o Bogu wszystko wiedzieć. Możesz mieć habilitację, tytuł profesorski z teologii. Możesz przeczytać wszystkie książki na Jego temat. Jak nie przyjmujesz miłosierdzia od Niego - Papież mówi - jesteś ateistą.

Jezus też Faustynie mówi, że nie przerażają Go w żaden sposób ludzkie grzechy. Jezusa przeraża nasz brak wiary w miłosierdzie. Nasz brak zaufania w to, że On jest miłością, która przebacza. I żaden grzech, nawet najcięższy, nie boli Jezusa tak, jak właśnie odmowa przyjęcia miłosierdzia.

To jest ta sama myśl, którą tak mocno wypowiedział papież Franciszek. Nie przyjmujesz miłosierdzia od Boga, jesteś ateistą, przebrałeś się za chrześcijanina.

Aby zobaczyć siebie jako tego, który jest biednym widokiem i potrzebuje rozgrzeszenia i wybaczenia, do tego **potrzeba pokory** i takiej właśnie miłości, która jest od początku do końca miłością miłosierdną. I tu też mamy takie niesłychane zdanie z Dzienniczka Faustyny. Szatan tylko pysznych i tchórzliwych zwycięża. Bo pokorni mają moc. To jest odwrócenie tego, co my na co dzień myślimy. Nam się pokora kojarzy ze słabością. A pokora ma siłę w sobie. A szatan, kiedy chce nas doprowadzić do klęski, to nas czyni pysznymi.

Dlaczego jest tak kluczowe to, byśmy przyjęli miłosierdzie od Boga? Dlatego, że jeśli go nie przyjmujemy, to sami też nigdy nie będziemy miłosierni. Daję to, co otrzymałem. Przyjąłem – to przekazuję. To jest zasada we wierze.

Homilia Księdza Kardynała Grzegorza Rysia **we wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej** 05/10/2024. YouTube Archidiecezja Łódzka. Fragmenty homilii.

Przygotowanie na przyjście Boga w rękach kobiety

Kościół – napisałem w Liście apostołskim „*Mulieris dignitatem*” – „pragnie złożyć dzięki Najświętszej Trójcy za **tajemnicę kobiety** i za każdą kobietę – za to, co stanowi odwieczną miarę jej godności kobiecej, za **wielkie dzieła Boże**, jakie w niej i przez nią dokonały się w historii ludzkości” (n. 31). *Jan Paweł II, List do kobiet, Rzym 1995*

S. LEONARDA KUNISZEWSKA MSF

Adwent i Boże Narodzenie kierują naszą uwagę na Maryję i wypełnienie proroctw o Mesjaszu w osobie Chrystusa. W osobie trudnej do pojęcia, bo nieskończonej i jednocześnie narodzonej, wszechmocnej, a ograniczonej istnieniem w ciele człowieka, w życiu, które ma początek i koniec. Mimo, że pokolenia Izraelitów z prawdziwą wiarą czekały na Zbawiciela, chyba nikt się nie spodziewał, że Jego życie Bóg powierzy... kobiecie.

Adwent to słowo pochodzące od łacińskiego *adventus*, które oznacza „przyjście”. Jeszcze w Raju, w miejscu gdzie ludzie żyli w jedności z Bogiem – jest mowa o napięciu między upadłym aniołem a Bogiem, między szatanem a ludźmi, między Złym a Zbawicielem. Bóg mówił do upadłego anioła. A ludzie temu się przysłuchiwali. I kiedy za chwilę Stwórca wygnał ludzi z Raju, zapowiedział swemu stworzeniu Wielki Adwent. Oczekiwanie. Był to i wciąż się powtarza w ludzkim życiu ten dramat pełen napięcia.

Powszechnie znana jest figura Matki Boskiej, skromnie ubranej w białą szatę przepasaną złotym sznurem. Jej ramiona okryte są niebieskim płaszczem narzuconym na głowę. Maryja stoi na kuli ziemskiej. Pod stopami ma gwiazdy. I jeszcze coś tam jest. Postać niepokojąca i mroczna. Wąż, któremu kobieta miażdży głowę. Można się zastanawiać: dlaczego kobieta ma być w nieprzyjaźni z szatanem, dlaczego Bóg mówił o zwycięstwie nad złem w tak bardzo do kobiety odnoszący się sposób?

Maryja, która bez wahania podjęła Boży plan narodzenia i wychowania Mesjasza, stała się Nową Ewą. Bóg nie powierzył dzieciństwa Zbawiciela kapłanom, mędrcom, piastunom, ale kobiecie. Wskazał na kobietę, od której zaczął się upadek, wskazał też na tę, która zgodziła się uczestniczyć w misji **życia**. To Maryja zgodziła się urodzić

Chrystusa. I potem oddała Go światu na trudną misję. Pozwoliła swemu potomstwu na wypełnienie słów Boga: „ono zmiążdży ci głowę, ty zmiążdżysz mu piętę.” To ona od początku do końca towarzyszyła Jego krokom, nawet na drodze krzyżowej. I to ona do końca przy Nim została. Była też świadkiem zesłania Ducha Świętego i towarzyszyła nowej wspólnoty Kościoła od samego jej początku. Dla Maryi ważne było, co Bóg zdecydował, nawet jeśli miała inne plany i inne zdanie na temat zdarzeń, które stały się jej udziałem. Pewnie nie rozumiała wszystkiego do końca, potrafiła jednak nie zbuntować się i nie zdenerwować ciągłym „nie wiadomo co będzie”. Ufała Bogu. Mimo wszystko.

Kobietę Bóg postawił na początku historii zbawienia, na początku adwentu ludzkości. Na początku tajemnicy istnienia zła na świecie. I przypominał o jej miejscu również w osobie Maryi. Dlaczego jednak tak stosunkowo mało kobiet, zwłaszcza dzisiaj, w Kościele poczuwa się do opieki nad dziełem Zbawcy? Tak jakby pamięć o katastrofie w Raju przytłoczyła wszystkie inne zadania jakie Bóg stawia ludziom stworzonym jako kobieta i jako mężczyzna? ***Czy powstać Maryi w ogóle jeszcze inspiruje współczesną kobietę?***

Pytanie o miejsce kobiet w Kościele rozbrzmiewa na nowo w dzisiejszych czasach. Tu chodzi o odpowiedzialność za życie, za żywego Boga. O ciągłe wzrastanie w powołaniu do prawdy o tym, co znaczy być mężczyzną i kobietą w Chrystusie. Dziś, kiedy prawdę o tożsamości płciowej ustala się za pomocą głosowania i naciąganych badań naukowych. Dziś, kiedy prawdę o powołaniu kobiety i mężczyzny zgubiliśmy w nowoczesnych trendach samodzielnego ustalania norm związanych z ludzką płcią i seksualnością. Dziś, kiedy prawdę o powołaniu człowieka rozpatrujemy raczej w kategoriach sukcesu zawodowego albo mentalnych ograniczeń typu „baby do garów”, „chłopcy do roboty”. Kiedy nawet w Kościele czasami trudno o rozsądny głos na temat godności kobiety i jej roli we wspólnotach chrześcijańskich. Dziś pojawia się nieodparte wrażenie, że w Kościele zaczyna brakować świadectwa kobiet. Tych, które mówią głosem Kościoła na katechezie i w swoich domach, w miejscach pracy i w życiu społecznym. I niestety też takich, które modlą się i uczą innych, jak piękny może być kontakt z Bogiem.

.....

Brakuje kobiet, które odważnie wychowują dzieci (i mężów) do wiary pełnej wolności i dobrego rozeznawania. Takich, które chcą odnosić sukcesy w zakresie służby Bogu i są gotowe w tej kwestii na wszystko. A służba Bogu w wydaniu kobiecym to przede wszystkim poddanie się działaniu Jego woli w najgłębszych i najważniejszych decyzjach życia.

.....

Odważne decydowanie. Powołanie kobiet w Kościele jest troską o Boga, który **jest i żyje**. Kobiety powinny dbać o relację z Nim, i świadczyć o Nim swoimi decyzjami. Opowiadać się za Nim, za życiem, którego Bóg jest wielkim fanem i miłośnikiem.

Czasem nastoletnie panienki, bez cienia wątpliwości wygłaszają kwestie w stylu: aborcja nie jest złem, to sprawa kobiet; antykoncepcja jest w porządku, a stosunek

przedmałżeński to dowód miłości, więc co w tym złego? Czasem zachowują się wobec chłopców tak, jakby nie przeszkadzały im prymitywne rozmowy o podtekście seksualnym pod swoim adresem. Co się dzieje z tymi młodymi kwiatami kobiecości w ich sercach? Kto ich strzeże w ich domach i czy w ogóle ktoś dba o rozwijanie ich kobiecej natury, o dojrzewanie w nich rozsądku, poczucia własnej wartości i świadomości misji życiowej, jaką kobieta odkryć powinna. Czy ktoś im mówi o Bogu i powołaniu do poszukiwania Go? Nasze matki, ich babcie, matki babć, praprzodkinie każdej kobiety poprzedzała Ewa i Maryja – duchowa matka każdego człowieka, o czym Jezus mówił z krzyża. Trochę w nas z Ewy, która zamiast słuchać Boga, słuchała kłamstw węża i nie wzywała na pomoc ani Boga ani mężczyzny (który tak na marginesie stał obok i patrzył na scenę kuszenia bez żadnej reakcji). Ale mamy też potencjał Maryi, która wiarą i odwagą, a zwłaszcza zaufaniem Bogu bardzo imponuje. Gdyby tak wzorować się na Maryi, to może warto uczyć się Jej umiejętności do nie zadawania zbędnych pytań i do nie podejmowania niepotrzebnych dyskusji.

Co może kobiety Kościoła w Niej inspirować, zwłaszcza w Adwencie i w okresie Bożego Narodzenia? Jakiego rodzaju życie chcemy współtworzyć w relacji z Bogiem? Czy mamy odwagę być w Kościele i służyć tam, gdzie Pan nas powołał? Czy stać nas na wytrwałość w obliczu trudności? Czy chcemy modlić się za prawdę o kobiecości i męskości w Chrystusie? Czy chcemy być jak Ewa? Czy może jak Maryja? Na te pytania każda kobieta i nie tylko, powinna, powinien odpowiedzieć sobie sama/sam. Zgodnie z tradycją, Adwent, to czas przygotowań, okres poprzedzający Boże Narodzenie poświęcony kontemplacji, refleksji i oczekiwaniu na przyjście Mesjasza.

W historii Kościoła uznawany był za czas ciszy i szykowania serc na przyjęcie rodzącego się w stajence Zbawiciela. Prawdziwe jego znaczenie umyka dziś często i ginie w przedświątecznym zamieszaniu, wśród szaleńczych porządków, dekoracji, zakupów i towarzyskich spotkań. *Adventus* nie jest już oczekiwaniem na przyjście Jezusa, ale okresem męczących zadań, organizacyjnych zabiegów i prezentowych poszukiwań. W pośpiechu myślimy o choince, karpriu i myciu okien, ale zapominamy o najważniejszym – o Jezusie. Wiele osób a w szczególności kobiet nie lubi Adwentu i Bożego Narodzenia, bo w ich podejściu do świąt coś jest nie tak.

Należy się temu przyjrzeć dokładnie i zobaczyć jak wyglądają świąteczne przygotowania. Zdarza się, że ten czas wypełniony jest przyziemnymi obowiązkami, zakupami, generalnymi porządkami w szafach i walką o najpiękniej ubraną choinkę w mieście. Ludzie wydają mnóstwo pieniędzy na zbędne drobiazgi a kobiety doprowadzają się na skraj wyczerpania przez pieczenie, dekorowanie, pakowanie prezentów i pisanie kartek. Wszystko to pochłania do tego stopnia, że niemal zupełnie zapomina się o istocie Adwentu i duchowym znaczeniu samych świąt. Po adwentowym maratonie – ostatecznie dom jest zawsze przygotowany, ale serce z pewnością nie. Trzeba coś zmienić. Uprościć. Zminimalizować. I przede wszystkim – powiedzieć „nie” zbędnym świątecznym dodatkom. I okaże się, że przygotowania mogą być zdecydowanie mniej szalone, a jednak wciąż mogą przynosić radość, bez przepracowywania się. Jak w przedświątecznym zamieszaniu zostawi się więcej przestrzeni na refleksję i kontemplację, wtedy można z większym spokojem oczekiwać na przyjście Jezusa.

Jeśli potrzebujesz zmiany przedświątecznych nawyków, oto trzy proste wskazówki, które pomogą spokojniej i owocniej przeżyć prawdziwy adventus:

POWIEDZ NIE PRZEPRAWYNIANIU SIĘ

Nie chodzi o usunięcie z kalendarza wszystkich przedświątecznych przygotowań – prezenty nie kupią się same, a choinka sama się nie ubierze. Warto jednak dobrze zaplanować pracę i rozdzielić zadania między wszystkich domowników. Wśród tzw. świątecznych obowiązków są i takie, które dają radość. Trzeba skupić się na nich i dać sobie czas, by je celebrować. W Adwencie ważna jest nie tylko lista zadań do wykonania. Należy też stworzyć sobie przestrzeń, by prawdziwie i głęboko zjednoczyć się z tymi, których kochamy. Warto „zmarnować” sobie czas na wpatrywanie się w cudowny zimowy krajobraz za oknem. Odpocznijmy, zwolnijmy i podziękujmy w modlitwie Jezusowi, który przychodzi, by nas zbawić.

POWIEDZ NIE PERFEKCJONIZMOWI

Mówienie „nie” perfekcjonizmowi oznacza, że prezenty nie będą wyglądały tak, jakby opakowała je Perfekcyjna Pani Domu. Nie będzie nowusienkich lampek na choince przed domem, bo nie mam ochoty po raz kolejny odkładać pieniędzy i marnować czasu na zatłoczonym markecie. Dzieciom podaruję bony prezentowe, zamiast sześciu różnych rodzajów domowych ciasteczek opakowanych w błyszczący celofan i związanych mieniącą się wstążką. Dla mnie mówienie

„nie” perfekcjonizmowi to prostszy i spokojniejszy Advent.

POWIEDZ NIE NADMIERNYM WYDATKOM

Mniej czasu zmarnowanego na poszukiwaniach idealnych prezentów w zatłoczonych centrach handlowych oznacza więcej chwil spokoju i wytchnienia. Można załatwić świąteczne zakupy jeszcze przed końcem listopada i dla jednej osoby wybrać jeden symboliczny drobiazg zamiast kilku prezentów. Ważne by obdarowywać obecnością, nie tylko prezentami. Warto pamiętać, że materialne prezenty nie zastąpią prawdziwego daru, jaki przynosi nam nowo narodzony Chrystus. Mnożące się wydatki mogą natomiast skutecznie popsuć świąteczny nastrój, powodować dodatkowo stres w i tak już „gorącym” okresie. Ceny rosną, ale nasila się także konsumpcyjne nastawienie do Bożego Narodzenia. Wydłuża się czas „świątecznego szaleństwa” i gdy tylko ze sklepowych półek znikają znicze po uroczystości Wszystkich Świętych, do supermarketów wkraczają czerwone postacie mikołajów zachęcające do bożonarodzeniowych promocji. Pytanie tylko, czy kolejne wydatki rzeczywiście pomagają nam lepiej przygotować się do świąt.

W przedświątecznym zamieszaniu bardzo łatwo ulegamy sezonowym ofertom. I trudno się dziwić – rynkowe

propozycje rzeczywiście bywają korzystne i atrakcyjne. Oglądamy więc pięknie udekorowane wystawy i wypatrujemy drobiazgów, które mogłyby dać radość naszym bliskim. W obdarowywaniu się prezentami nie ma przecież nic złego. Ale – jak we wszystkim – również i tutaj ważny jest umiar. Domowe przygotowania, dbałość o szczegóły, chęć dawania i dzielenia się z innymi są pięknymi elementami świątecznej tradycji. Nie są jednak najważniejsze.

Mówienie „nie” przedświątecznym szaleństwom pomoże odnaleźć adwentową równowagę i lepiej przygotować na przyjście Pana nie tylko swój dom, ale przede wszystkim swoje serce w dłuższej osobistej modlitwie, w pójściu na Roraty, na rekolekcje i do adwentowej spowiedzi.

Święty Jan Paweł II w rozdziale 61. Adhortacji Apostolskiej „*Familiaris Consortio*” („O zadaniach rodziny chrześcijańskiej we współczesnym świecie”) zwrócił uwagę, żeby rodziny zatroszczyły się o to, aby w domu obchodzić w formie stosownej dla jej członków okresy i święta roku liturgicznego. Okres Adwentu, a w szczególności okres Bożego Narodzenia, poprzez wielowiekową tradycję, jest w naszych domach zaznaczony wieloma symbolami. Czy ta tradycja i symbole są urzeczywistnieniem Bożego planu? Czy może poddajemy się komercjalizacji, zeświecczeniu?

ADWENTOWE OBRZĘDY DOMOWE

Tradycją w powszechnym ujęciu nazywamy przekazywane z pokolenia na pokolenie m.in. obyczaje i zachowania, uznane za społecznie doniosłe. Chcieli je wyrugować zaborcy, potem komuniści, a dzisiaj czyni się to za pomocą komercjalizacji. Dla współczesnej rodziny katolickiej ważne jest zatem niepoddawanie się nowoczesnym trendom i czynne kultywowanie adwentowych obrzędów. Do takich należą m.in.: **udział w roratach, wieniec adwentowy, przygotowywanie pierników, ozdób choinkowych czy też upominków.** Dawniej też przez cały Adwent kobiety schodziły się na wieczorne spotkania, i wspólnie wykonywały różne prace domowe. Dzisiaj, też się spotykać! Na przykład kobiety mogą wspólnie piec pierniki lub wyrabiać marcepany, a ich mężowie razem z dziećmi – wykonać żłóbek. To o wiele bardziej zacieśnia więzi międzyludzkie niż oglądanie swoich przyjaciół na tzw. vlogu (nagranie umieszczonym w internecie).

RORATY

Msze roratnie do Najświętszej Maryi Panny były znane już w średniowieczu. Odprawia się je bardzo wcześnie rano, ponieważ widzimy w nich metaforę Jutrzenki, czyli Maryi, pojawiającej się przed wschodem Słońca – Jezusa Chrystusa. Symbolem Maryi jest też świeca (dzieci mają lampiony) zwana „roratką”. Idąc razem z dziećmi na poranne roraty, mówimy wspólnie Maryi „dziękuję” za jej wiarę, za jej trwałe oczekiwanie na przyjście Pana Boga.

WIENIEC ADWENTOWY

Ten zwyczaj przywędrował do nas z Niemiec. Na wieniec uplecionym z iglastych gałązek (wieniec oznacza wspólnotę) umieszcza się cztery świece symbolizujące cztery niedziele Adwentu. Zapala się je kolejno, w każdą niedzielę poprzedzającą Boże Narodzenie, jako symbole oczekiwania na nadejście Chrystusa. Świece są koloru fioletowego poza świecą zapaloną w trzecią niedzielę Adwentu, która jest różowa. Przy tej okazji warto wyjaśnić dzieciom, zwłaszcza starszym, skąd się wzięła ta kolorystyka. Dawniej Adwent był czasem tęsknoty za Zbawicielem, czasem pokuty, uważanej jako najlepszy sposób przygotowania się do Bożego Narodzenia. Dlatego w niedziele adwentowe kapłan używa przy Mszy św. ornatu fioletowego. W trzecią niedzielę Adwentu, nazywaną niedzielą „*Gaudete*” (nazwa pochodzi od antyfony „*Gaudete in Domino*” czyli „Radujcie się w Panu”), używa się ornatu różowego. Ta niedziela ze swoją oprawą miała też swoisty charakter przedsmaku zbliżających się świąt Narodzenia Pańskiego. Stąd właśnie pochodzi kolor różowy (jako rozjaśniony fiolet) w barwie szat liturgicznych i świec w wiencu adwentowym. Zapalone świece wyrażają też gotowość naszej rodziny na przyjście Pana Jezusa.

ADWENTOWE ĆWICZENIA DUCHOWE I POKUTA

W okresie Adwentu, do czego zachęcają nas kapłani, robimy sobie różne wyrzeczenia, czyli ćwiczymy się duchowo.

Niegdyś w kościele mówiono o adwentowej metanoi (z gr. nawróceniu, przemianie duchowej), która obejmowała m.in. rekolekcje adwentowe, rachunek sumienia, spowiedź świętą, akt pokutny, posty, modlitwy, jałmużnę i wyciszenie. Dla współczesnej katolickiej rodziny wszystkie te akty są bardzo ważne i aktualne. Warto więc się nad nimi głębiej zastanowić i wprowadzić do rodzinnego rytmu. Szczególnie ważne jest nawrócenie się – dzieci widząc rodziców idących do spowiedzi świętej, same odczuwają potrzebę jak najlepszego przygo-

towania się na spotkanie z Jezusem.

WIGILIA NARODZENIA PAŃSKIEGO I ZWYCZAJE BOŻONARODZENIOWE

W Polsce (inaczej niż w innych krajach, np. w Niemczech czy we Francji) Wigilia Bożego Narodzenia jest przeżywana w sposób szczególny i jest to jednocześnie niepowtarzalne w swej wymowie święto rodzinne. Z dawnych starych zwyczajów warto kultywować ten, aby Wigilię przeżyć w zgodzie, spokoju i okazywaniu sobie największej życzliwości. Od dzieci należy wymagać posłuszeństwa i grzeczności – dawniej tłumaczono im, że jeśli w Wigilię nie zasłużą na karę, unikną jej także w ciągu całego roku. Dlaczego te akurat zwyczaje są takie ważne? Wieczrę wigilijną poprzedza ceremonia dzielenia się opłatkiem na znak pojednania i miłości. Nie można prawdziwie pojednać się z innymi, jeśli czujemy do nich chociaż odrobinę urazy. Mało też kto dzisiaj zwraca uwagę na wytłoczone na opłatku scenki rodzajowe. Warto z mniejszymi dziećmi dokonać ich analizy – będzie to ciekawa forma katechizacji. Niech w katolickiej rodzinie na wigilijnym stole nie zabraknie świecy bożonarodzeniowej, która mówi nam, że Jezus Chrystus rozproszył światłem Ewangelii cały świat. Po wieczry wigilijnej zaśpiewajmy (!) wspólnie chociażby jedną polską kolędę. Nie chodzi przecież o pokaz (lub brak) umiejętności wokalnych, ale o tworzenie czegoś razem, o bycie rodziną w pełnym tego słowa znaczeniu.

CZYTANIE NA GŁOS PISMA ŚWIĘTEGO

Pięknym zwyczajem wigilijnym oraz w okresie Bożonarodzeniowym jest czytanie na głos Pisma Świętego (w szczególności fragmentów dotyczących Narodzenia Pańskiego) przez ojca – głowę rodziny. Kiedy dzieci podrosną, trzeba tego zwyczaju nauczyć swoich dzieci – najlepiej synów.

Boże Narodzenie to jednak nie tylko tradycja, ale spotkanie z żywym i prawdziwym Bogiem – Jezusem Chrystusem. Niech bogata obrzędowość nie przysłoni nam tego najważniejszego wymiaru Bożego Narodzenia – udziału w mszy i Komunii Św.

Abyśmy, parafrazując św. Łukasza (Łk, 2, 10-11), mogli powiedzieć, że w mojej rodzinie, w naszych sercach narodził się nam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan! I w tym wymiarze duchowej głębi przygotowania i przeżywania Świąt Bożego Narodzenia niezastąpiona jest kobieta, pani domu, matka. ■

Krucjata różańcowa w jednej intencji

W Archidiecezji Łódzkiej od marca 2013 roku prowadzony jest nieustający różaniec tylko w jednej intencji: Ojczyzny i Kościoła Chrystusowego. Nasza parafia, św. Franciszka z Asyżu, również podjęła ten trud i włączyła się w tę różańcową modlitwę

MARIANNA DĄBROWSKA – OPIEKUN GRUPY PARAFIALNEJ KRUCJATY RÓŻAŃCOWEJ

FOT. RDNE STOCK PROJECT / PEXELS.COM

24 osoby modlą się (każda jedną wyznaczoną godzinę) 19-go dnia każdego miesiąca zaczynając od godz. 00.00, a kończąc o godz. 24.00. Krucjata Różańcowa ma wiele ważnych wymiarów. Jednym z nich jest dawanie świadectwa wiary i odpowiedzialności katolickiej uśpionemu polskiemu społeczeństwu oraz przypomnienie Polakom, że Polska to kraj katolicki. To nie jest modlitwa za jakąś ojczyzną, tylko za Ojczyznę wierną Bogu, Krzyżowi i Ewangelii. Chodzi o to, by ten Różaniec odmawiać w intencji, która nazywa się Naród, by poruszyć świadomość ludzi do modlitwy za Ojczyznę. Tylko przez Różaniec poderwie się Naród do opamiętania, do obrony jego godności, jego praw i prawdziwej wolności w myśleniu i działaniu. Trzeba stanąć w prawdzie w swoim własnym sercu, we własnej rodzinie, we własnym otoczeniu, by bronić prawd Kościoła Świętego. Ta prawda dzisiaj staje się ludziom daleka, nieznana, zapomniana i jakby obojętna lub często wyśmiewana i prześladowana.

Zapytajmy samych siebie, czy już jestem w szeregach Krucjaty Różańcowej za Kościół i Ojczyznę, by razem modlić się z Maryją Królową Polski. Najświętsza Dziewica Maryja obrała sobie z własnej inicjatywy i w specjalny sposób Polskę za swoje Królestwo – nie zmarnujmy tego. Zachęcam do włączenia się w tę modlitwę! ■

Módl się z nami w tych intencjach

Światowej Sieci Modlitwy Papieża Franciszka

Za osoby, które straciły dzieci: za wszystkich rodziców, którzy opłakują śmierć swojego syna lub córki, aby znaleźli wsparcie we wspólnocie oraz zaznali pokój i pocieszenia Ducha Świętego.

Krucjata Modlitwy Intencji Ojczyzny i Kościoła

O nowe pokolenie liderów życia społecznego i politycznego w Polsce.

Rycerstwo Niepokalanej

Aby przykład świętych i pamięć o zmarłych umocniły w nas nadzieję życia wiecznego.

LISTOPAD

GRUDZIEŃ

Za pielgrzymów nadziei: aby nadchodzący jubileusz umocnił nas w wierze, pomógł nam lepiej poznać Chrystusa Zmartwychwstałego w naszym życiu i przemienił nas w pielgrzymów chrześcijańskiej nadziei.

W intencji wspólnoty parafialnej, o ożywienie wiary w dzieciach, młodzieży, osobach dorosłych, starszych i samotnych

Aby Boże Narodzenie przeżywane na wzór Św. Franciszka z Asyżu przyniosło nam prawdziwą radość, która wpływa z rozważania tajemnicy Wcielenia.

Z NASZEJ
PARAFII

Członkowie Kół Różańcowych odmawiają codziennie jedną wyznaczoną dziesiątkę różańca.

Członkowie krucjaty modlą się nieustannie różańcem w wyznaczonych godzinach 19. dnia każdego miesiąca.

Rycerze Niepokalanej modlą się przede wszystkim różańcem, czytając Pismo Św. i przynajmniej raz dziennie odmawiając akt strzelisty „O Maryjo bez grzechu pierwotnego poczęta...”

LISTOPAD

1	Pt	U	I piątek miesiąca. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH. Msza św. w intencji zmarłych bezdomnych. Cmentarz pod wezwaniem Wszystkich Świętych, ul. Zakładowa 4, godz. 18.00
2	So		I sobota miesiąca. WSPOMNIENIE WSZYSTKICH WIERNYCH ZMARŁYCH. Można ofiarować odpust zupełny za zmarłych
3	N		31. NIEDZIELA ZWYKŁA. Niedziela miesięcznej adoracji Najświętszego Sakramentu. Św. Marcina de Porres, zakonnik, Św. Huberta biskupa, patrona myśliwych
4	Pn	W	Św. Karola Boremeusza, biskupa. 7. rocznica objęcia archidiecezji łódzkiej i ingresu do bazyliki archikatedralnej abp metropolity Grzegorza Rysia
5	Wt		Elżbiety i Zachariasza, rodziców św. Jana Chrzciciela
6	Śr		Św. Leonarda z Limoges. Msza św. za zmarłych biskupów i Prezbiterów Kanoników Archikatedralnej Kapituły Łódzkiej, archikatedra godz. 12.00 Imieninowa Msza św. w int. S. Leonardy godz. 18.00
7	Cz		I czwartek miesiąca. Bł. Heleny Enselmini. Msza św. i Marsz Pamięci Dzieci pomordowanych w niemieckim obozie koncentracyjnym przy ul. Przemysłowej, kościół Opatrzności Bożej
8	Pt		Św. Elżbiety od Trójcy Przenajświętszej, dziewicy
9	So	Ś	ROCZNICA POŚWIĘCENIA BAZYLIKI LATERAŃSKIEJ
10	N		32. NIEDZIELA ZWYKŁA. Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym (obchodzony zawsze w drugą niedzielę listopada)
11	Pn	W	Św. Marcina z Tours, biskupa. 106 ROCZNICA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI. Msza św. archikatedra godz. 10.00
12	Wt	W	Św. Jozafata, biskupa i męczennika
13	Śr	W	Świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna, pierwszych męczenników Polski
14	Cz		Św. Mikołaja Tawelić, męczennika
15	Pt	w	Św. Alberta Wielkiego, biskupa i doktora Kościoła
16	So	w	NMP Ostrobramskiej Matki Miłosierdzia; Rocznicą poświęcenia rzymskich bazylik świętych apostołów Piotra i Pawła. Św. Gertrudy, dziewicy Św. Małgorzaty Szkockiej. Św. Agnieszki z Asyżu dziewicy
17	N		33. NIEDZIELA ZWYKŁA. VIII ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH. Msza św. w Archikatedrze, wspólny posiłek na Placu Katedralnym. ŚWIATOWY DZIEŃ PAMIĘCI O OFIARACH WYPADKÓW DROGOWYCH. Św. Elżbiety Węgierskiej
18	Pn	W	Bł. Karoliny Kózkówny, dziewicy i męczennicy
19	Wt		Bł. Salomei, dziewicy
20	Śr	W	Św. Rafała Kalinowskiego, prezbitera
21	Cz	W	Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny. Światowy Dzień Życia Kontemplacyjnego. Tego dnia zakonnice klauzurowe odnawiają swoje śluby.
22	Pt	W	Św. Cecylii, dziewicy i męczennicy
23	So	w	Św. Klemensa I, papieża i męczennika. Św. Kolumbana, opata. DZIEŃ JEDNOŚCI SŁUŻBY LITURGICZNEJ
24	N	U	JEZUSA CHRYSUSTA, KRÓLA WSZECHŚWIATA Po głównej Mszy św. wystawienie Najświętszego Sakramentu, Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa i Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Można uzyskać odpust zupełny za publiczne odmówienie Aktu poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświęszemu Sercu Pana Jezusa, O Jezu Najśłodszy, Odkupicielu rodzaju ludzkiego (EI2) PATRONALNE ŚWIĘTO AKCJI KATOLICKIEJ IZGROMADZENIA SIÓSTR MISJONAREK ŚWIĘTEJ RODZINY 39. ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY W DIECEJACH
25	Pn	w	Św. Katarzyny Aleksandryjskiej, dziewicy i męczennicy. Błogosławionych małżonków Alojzego Quattrocchi i Marii Corsini
26	Wt		Św. Leonarda z Porto Maurizio, prezbitera; Bł. Jakuba Alberione
27	Śr		Św. Franciszka Antoniego Fasani, prezbitera
28	Cz		Św. Stefana Młodszego męczennika
29	Pt		Bł. Maria Klementyna Anuarita Nengapeta, dziewica i męczennica
30	So	Ś	ŚW. ANDRZEJA, APOSTOŁA

GRUDZIEŃ

1	N		1. NIEDZIELA ADWENTU. POCZĄTEK ROKU LITURGICZNEGO. Niedziela miesięcznej adoracji Najświętszego Sakramentu
2	Pn	W	Bł. Rafała Chylińskiego, prezbitera
3	Wt	W	Św. Franciszka Ksawerego, prezbitera
4	Śr	w	Św. Barbary, dziewicy i męczennicy. Św. Jana Damasceńskiego, prezbitera i doktora Kościoła
5	Cz		I czwartek miesiąca. Św. Saby Jerozolimskiego prezbitera, bł. Narcyza Putz prezbitera, jednego z grona 108 męczenników, ofiar II wojny światowej
6	Pt	w	I piątek miesiąca. Św. Mikołaja, biskupa
7	So	W	I sobota miesiąca. Św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła
8	N		2. NIEDZIELA ADWENTU. DZIEŃ MODLITW ZA KOŚCIOŁ NA WSCHODZIE 12.00 - GODZINA ŁASKI
9	Pn	U	NIEPOKALANE POCZĘCIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY. ŚWIĘTO PATRONALNE MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ. Św. Juana Diego Cuauhtlatotzin Dzień imienin Ks. Seniora Wiesława Dury, Msza św. w intencji solenizanta o godz. 18.00
10	Wt	w	Najświętszej Maryi Panny Loretańskiej. 104. rocznica erygowania Diecezji Łódzkiej
11	Śr	w	Św. Damazego I, papieża
12	Cz	w	Najświętszej Maryi Panny z Guadalupe
13	Pt	W	Św. Łucji, dziewicy i męczennicy. 43. rocznica ogłoszenia stanu wojennego DZIEŃ MODLITW ZA OFIARY STANU WOJENNEGO
14	So	W	Św. Jana od Krzyża, prezbitera i doktora Kościoła
15	N		3. NIEDZIELA ADWENTU GAUDETE. Ołtarze ozdabia się kwiatami. Ornat może być koloru różowego. ROZPOCZYNAJĄ SIĘ DNI KWARTALNE MODLITW O ŻYCIE CHRZEŚCIJAŃSKIE RODZIN (3. TYDZ. ADWENTU) Zbiórka ofiar do puszek na Fundusz Obrony Życia im. Stanisławy Leszczyńskiej. Św. Marii Crocifissy. → Rekolekcje adwentowe prowadzone przez ks. Adama Pawłaka ROZPOCZYNA SIĘ DRUGA CZĘŚĆ ADWENTU, CZYLI BEZPOŚREDNIE PRZYGOTOWANIE DO UROCZYSTOŚCI NARODZENIA PAŃSKIEGO. Dni powszednie od 16 do 24 grudnia włącznie są przeznaczone na bezpośrednie przygotowanie do uroczystości Narodzenia Pańskiego (Kal.42) Można rozpocząć Nowennę do Dzieciątka Jezus (odmawiamy od 16 do 24 grudnia). Św. Adalajdy. → Rekolekcje adwentowe godz. 7.00, 9.00 i 18.00
16	Pn		
17	Wt		Św. Jana Mathy. → Rekolekcje adwentowe godz. 7.00, 9.00, 16.00 i 18.00
18	Śr		Świętych męczenników Pawła Mi, Piotra Doung i Piotra Truat
19	Cz		Św. Anastazego I papieża
20	Pt		Św. Dominika z Silos
21	So	w	Św. Piotra Kanizjusza, prezbitera i doktora Kościoła
22	N		4. NIEDZIELA ADWENTU. Św. Franciszki Cabrini. POCZĄTEK ZIMY.
23	Pn		Św. Serwulusa. Św. Wiktorii
24	Wt		O GODZ. 16.30 OTWARCIE DRZWI ŚWIĘTYCH W BAZYLICE ŚW. PIOTRA ROZPOCZNIE JUBILEUSZ ZWYCZAJNY ROKU 2025. BĘDZIE ON PRZEBIEGAŁ POD HASŁEM „PIELGRZYMI NADZIEI” → WIGILIA NARODZENIA PAŃSKIEGO. Msze św. godz. 7.00 i PASTERKA godz. 24.00. Adama i Ewy, pierwszych rodziców. Dzień imienin Ks. Adama Gontarza, msza św. godz. 7:00
25	Śr	U	NARODZENIE PAŃSKIE
26	Cz	Ś	ŚW. SZCZEPANA, PIERWSZEGO MĘCZENNIKA
27	Pt	Ś	ŚW. JANA, APOSTOŁA I EWANGELISTY
28	So	Ś	ŚWIĘTYCH MŁODZIAKÓW, MĘCZENNIKÓW
29	N	Ś	ŚWIĘTEJ RODZINY JEZUSA, MARYI I JÓZEFA. ROZPOCZĘCIE ROKU JUBILEUSZOWEGO 2025 W DIECEJACH
30	Pn		6. dzień w oktawie Narodzenia Pańskiego
31	Wt		7. dzień w oktawie Narodzenia Pańskiego. Św. Sylwestra I, papieża

U = Uroczystość

Ś = Święto

W = Wspomnienie obowiązkowe

w = Wspomnienia dowolne

Kalendarz kursów	KRĄG BIBLIJNY	SZKOŁA DUCHOWOŚCI	SPOTKANIA FORMACYJNE DLA RODZICÓW DZIECI KOMUNIJNYCH	Modlitwa <i>Te Deum</i> (Do Ciebie, Boże) na ostatni dzień roku Odpust częstkowy przysługuje wiernym, którzy w ramach dziękczynienia odmówią hymn <i>Te Deum</i> Odpust będzie miał charakter zupełny, jeśli zostanie odmówiony publicznie w ostatni dzień roku. <i>Te Deum laudamus po łacinie oznacza „Wystawiamy Cię [jako] Boga”.</i>
	2024 30.X. 20.XI. 6.XI. 4.XII. 2025 15.I. 16.IV. 29.I. 7.V. 5.II. 14.V. 5.III. 21.V. 19.III. 4.VI. 2.IV. 11.VI.	23.X. Asceza w życiu duchowym 27.XI. Modlitwa jako pokarm dla życia duchowego 18.XII. Medytacja chrześcijańska a niechrześcijańska 22.I. Duchowość a uczucia 26.II. Zagrożenia duchowe 26.III. Pułapki życia duchowego 23.IV. Wiera jako początek życia duchowego 28.V. Maryja w znaku szkaplerza 25.VI. Życie i duchowość proroka Eliasza	9.X. 13.XI. 11.XII. 8.I. 12.II. 12.III. 9.IV.	

Rozważania Tajemnic Chwalebnych

Kontynuujemy medytację rozpoczętą w poprzednim numerze naszego magazynu, a która kontempluje zmartwychwstanie do Koronacji Maryi na Królową Aniołów i Świętych

KS. ANDRZEJ MICHALAK

Rozmyślając w środy i niedziele

WNIEBOWZIĘCIE MARYI

Jesteśmy razem z Tobą Maryjo w dniu Twojego Wniebowzięcia. Zostajesz wzięta do Nieba z ciałem i z duszą. Zostajesz wzięta do Nieba, które jest Twoim domem, które jest Twoim miejscem, które jest Twoją ojczyzną. Zostajesz wzięta do Nieba, bo Ty przyjęłaś Niebo do siebie. Bo Ty się sama stałaś Niebem dla Boga – Człowieka. Bóg w Tobie upatrzył sobie swój dom, kiedy postanowił, by stać się człowiekiem. Wybrał Ciebie jako swój dom, jako swoje Niebo. Tam gdzie Ty jesteś Maryjo, tam jest Niebo, tam jest Bóg, tam jest Jego łaska. Dlatego Ty jesteś Maryjo Niebem, czyli tą przestrzenią, w której tworzy się relacja między Bogiem a człowiekiem. Na tym polega Niebo. Niebo, to jest bycie w relacji, bycie w miłości. Ty Maryjo jesteś Niebem, bo Bóg przez Ciebie i w Tobie przychodzi do człowieka, by go pociągnąć ku sobie swoimi więzami miłości. Bóg tak chciał. Bóg tak wybrał Ciebie, żeby przez Ciebie stać się człowiekiem. Przyjęłaś Jego Słowo. Przyjęłaś Jego miłość. Twoje życie stało się Niebem. Naucz nas Maryjo tak żyć, żeby i nasze życie stawało się niebem. Daj nam, żebyśmy my byli takim domem, w którym mogą spotkać się inni. Mogą przyjść, mogą odpocząć, mogą poczuć się u siebie. Domem, w którym gospodarzem jest sam Bóg, w którym Bóg wchodzi w relację z człowiekiem. Ty Maryjo nam dzisiaj pokazujesz, że jest możliwe takie życie, że nasze życie może być takim domem, jakim było Twoje życie, że może być Niebem. Prosimy Cię o to, naucz nas tak żyć, żeby nasze życie stawało się niebem, w którym gospodarzem jest sam Bóg, i w którym miejsce może znaleźć każdy człowiek.

UKORONOWANIE NMP NA KRÓLOWĄ NIEBA I ZIEMI

Jesteśmy wraz z Tobą Maryjo w chwili Twojego ukoronowania na Królową Nieba i Ziemi. Wierzmy w to głęboko i mocno, że po Twoim Wniebowzięciu nasz Pan, Jezus Chrystus Ukoronował Ciebie, bo Ty jesteś Królową. Jesteś Królową nieba i ziemi. Bo Ty łączysz w sobie Niebo i Ziemię. Ty Maryjo, żyłaś na tej ziemi i stąpałaś po tej ziemi. Nigdy się od niej nie oderwałaś. Zawsze myślałaś o tym, co jest tu i teraz. Na tym polega stąpanie po ziemi. Stąpanie po ziemi to życie tu i teraz. Kiedy w Kanie Galilejskiej zabrakło wina, Ty byłaś pierwszą, która to dostrzegała, która szukała rozwiązania. Nie byłaś oderwana od życia. Żyłaś na ziemi. Ale jednocześnie czułaś się cały czas w Niebie. I żyjesz w niebie. Ty jesteś dla nas Maryjo takim łącznikiem między Niebem a ziemią. Ty nas uczysz, jak mamy żyć, żeby z jednej strony stąpać po ziemi. To stąpanie po ziemi jest czymś dobrym, jest czymś Bożym. Ale jednocześnie, żeby nigdy nie oderwać się od nieba. Dlatego jesteś Królową Nieba i Ziemi. Jesteś królową naszego życia. Prosimy cię Maryjo, naucz nas tak żyć, byśmy stąpali po ziemi, żebyśmy czynili ją świętą, żebyśmy dobrze wypełniali wszystkie nasze obowiązki, nasze zadania. Żebyśmy w tym uwielbiali Boga. A jednocześnie, żebyśmy cali byli w niebie, czyli zanurzeni w Bogu, w Jego miłości. Przez Ciebie, przez Twoje Niepokalane Serce. Ty nas tego uczysz.

ZAKOŃCZENIE

Dzięki Ci Maryjo za ten czas rozważań, za to Słowo, które przychodzi od Boga, które Ty nam dajesz. Ono przychodzi przez Ciebie, przez Twoje Niepokalane Serce. To jest Słowo, które pokazuje drogę naszego życia. Bo my wszyscy chcemy tak żyć. Wpatrzeni w Ciebie. Chcemy, żeby nasze życie było podobne do Twojego, żeby było na wzór Twojego życia. Dzięki Ci Maryjo. Ty nam dzisiaj pokazujesz, że to jest możliwe, że to jest w naszym zasięgu, że możemy tak żyć. I Ty nam mówisz, że nam w tym dopomożesz, jeżeli będziemy zawsze trzymali się mocno Ciebie. Dziękujemy Ci Maryjo. Amen. ✚

MAŁY FRANCISZEK

Mój dar dla Dzieciątka Jezus

Najlepszymi prezentami dla Dzieciątka Bożego są dary miłości i serca zdeterminowanego, by Go kochać!

Kochane Dzieci, niedługo rozpoczyna się nowy rok liturgiczny, a z nim Adwent, czyli czas radosnego oczekiwania na Boże Narodzenie. Pewnie lubicie te święta, bo kojarzą się Wam z prezentami i obdarowywaniem się wzajemnie. Musicie jednak wiedzieć, że największym darem w te święta jest sam Pan Jezus, który przychodzi na świat jako Dzieciątko narodzone w Betlejem. Czekać na ten dzień przygotowujemy swoje serca, by sprawić radość Dzieciątku Jezusowemu, Matce Bożej i św. Józefowi.

Przez cały Adwent możemy przygotowywać prezenty dla Jezuska. A jakie prezenty sprawią radość Jezusowi, gdy przyjdzie na ten świat? Przede wszystkim modlitwa wspólna i indywidualna. Codziennie rano w dni powszednie Adwentu odprawiana jest msza św. roratnia. Przychodząc na tę mszę św. z zapalonym lampionem i uczestnicząc w niej będziecie razem z Maryją oczekiwać narodzenia Dzieciątka Jezus. Możecie też zbierać sianko dobrych uczynków. Każdy dobry uczynek, to źdźbło złożone w żłóbku Pana Jezusa. Im więcej dobrych uczynków, tym bardziej miękkie posłanie dla Jezusa.

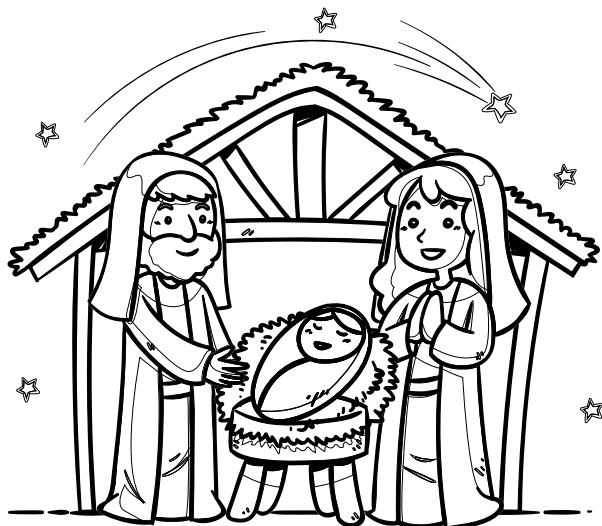
Możecie też podejmować pewne postanowienia, drobne wyrzeczenia, a gdy będziecie w nich wytrwali to z pewnością ucieszycie Dzieciątka Jezus. Możecie też budować z dobrych uczynków szopkę. Każdy dobry uczynek to kolejny element szopki lub kolejna figurka dostawiana w stajence. Przeczytajcie też jak św. Franciszek pewnego razu przygotowywał się do Bożego Narodzenia. Opowiada o tym s. Sancja Gostomczyk w książeczce "O Świętym Franciszku z Asyżu".

ZADANIE DLA CIEBIE

Ja zapraszam Was do pisania listów do Dzieciątka. W takim liście możecie oczywiście wspomnieć jaki prezent by Wam sprawił radość, ale przede wszystkim napiszcie lub narysujcie co Wy przygotowujecie na Narodzenie Pana Jezusa.

Pokolorujmy szopkę i **narysujmy prezenty**, które ofiarujemy Jezusowi w te Święta Bożego Narodzenia.

Zapamiętamy?

Greccio

Pewnego razu, gdy zbliżało się Boże Narodzenie, Franciszek postanowił przybliżyć ludziom przyście Boga na ziemię.

W małym Greccio, w grocie, gdzie często się modlił z braćmi – jak w Betlejem było wszystko urządził –

siano, żłóbek zwierzęta – by to jak Syn Boży się narodził, każdy zapamiętał.

Zaprosił ludzi z okolicznych miejscowości, by narodzenie Jezusa świętować z nimi w wielkiej radości.

Wszyscy, którzy do Greccio przybyli, z Franciszkiem małego Boga – Człowieka pięknie uwielbili.

Od tego też czasu ludzie zaczęli wystawiać Jasełka, by w sercu ludzkim – choć małym – była obecna Narodzin Boga Tajemnica Wielka.

Fragment książeczki „O Świętym Franciszku z Asyżu” autorstwa s. Sancii Gostomczyk

Jakimi dobrymi uczynkami chcecie Go obdarować i jakie postanowienia adwentowe podejmujecie. A może napiszcie lub narysujcie jak byście chcieli spędzić Święta Bożego Narodzenia w tym roku.

Przepis**Zaskakujący deser wigilijny**

Co roku powtarzamy świąteczne przepisy, które są tradycyjne w naszej rodzinie i na które wszyscy czekają z utęsknieniem. A co powiesz na innowację w tym roku i zaskoczenie rodziny i gości? Deser ten pozostawia cudowny aromat w całym domu, smak jest delikatny i zaskakujący, konsystencja kremowa i wilgotna i co najciekawsze, jest to zdrowa opcja, która nie zawiera mąki ani cukru, pomimo łagodnego słodkiego smaku, jaki zapewnia morela. Spróbuj! Na pewno nigdy nie jadłeś czegoś podobnego.

FOT. RACOL_STUDIO / FREEPIK

Kremowe ciasto morelowe z kokosem**SKŁADNIKI**

500 g suszonych moreli
2 szklanki wiórków kokosowych
400 ml mleka kokosowego
100 ml oleju kokosowego
6 jaj
1 łyżka ekstraktu waniliowego
2 łyżki proszku do pieczenia

PRZYGOTOWANIE

Umieść morele w przefiltrowanej wodzie, odstaw na 30 minut a następnie wylej wodę. Wszystkie składniki miksuj w blenderze do otrzymania gęstej, kremowej konsystencji. Dodaj proszek do pieczenia i miksuj jeszcze przez chwilę. Wlej ciasto do formy z dziurką w środku, wysmarowanej masłem. Piecz w piekarniku nagrzanym do 200°C przez 35 minut, aż wierzch ciasta będzie złocisty. Sprawdź wykałaczką, czy ciasto jest dobrze upieczone. Przed wyjęciem z formy i podaniem poczekaj aż ostygnie.

Kultura kulinarna**Polskie tradycje: zupy wigilijne**

Boże Narodzenie to czas, na który czeka się przez cały rok. Choć jest to drugie co do ważności święto chrześcijańskie (po Zmartwychwstaniu Chrystusa), to liczba związanych z nim zwyczajów, wierzeń, tradycji i symboli stawia je na pierwszym miejscu. Zwyczaj te różnią się w zależności od miejsca na świecie, czy nawet regionu w Polsce. Jest jednak wiele wspólnych elementów. Do nich należą: tradycja spotkań w gronie rodzinnym, szopka, choinka i stół wigilijny nakryty białym obrusem, a na nim świeca, opłatek i potrawy wigilijne.

W naszym kąciku kulinarnym uchylimy rąbka wiedzy o mnogości i różnorodności tych potraw, a w szczególności zup, które jako pierwsze stawiane są na stole wigilijnym. Oczywiście królują wśród nich grzybowa, czerwony barszcz i zupa rybna. Oto kilka przykładów, które może w tym roku zainspirują gospodynie domowe i zmienią lub urozmaicą ich tradycje kulinarne:

Barszcz czerwony: to wywar z buraków, warzyw i grzybów, odpowiednio doprawiony i zakwaszony. Obok barszczu jest barszcz czerwony robiony na bazie zakwasu buraczanego. Trzeba więc o jego przygotowaniu pomyśleć ok. tygodnia wcześniej.

Z czym podajemy czerwony barszcz? Oczywiście tradycyjnie z **uszkami**, czyli małymi pierożkami nadziewanymi farszem, najczęściej pieczarkowym. Jeśli masz ochotę przełamać świąteczną rutynę, to w tym roku zamiast uszek do barszczu podaj własnoręcznie przygotowane **paszteciki**

z farszem pieczarkowo cebulowym lub z kapustą kiszoną z grzybami! Można też podać barszcz z **makowymi kluskami**. Jest to połączenie dwóch tradycyjnych, bożonarodzeniowych potraw. Z pewnością przypadnie do gustu wszystkim świątecznym gościom. Wytrawność barszczu i słodycz makowych klusek stworzą pyszny smakowy kontrast, a aromat dania jeszcze bardziej podkreśli świąteczną atmosferę. Można do barszczu podać również **fasolę, dużego „Jasia” i ziemniaki** pokrojone w grubą kostkę.

Ta wersja zachwyci swoją lekkością i pożywnością, a miękkie warzywa sprawiają, że zupa posmakuje zarówno dorosłym, jak i dzieciom. Przyprawy, takie jak czosnek czy majeranek, dodadzą jej wyrazistego aromatu. Na koniec zaproponuję nietypowe dwa dodatki. Zamiast klusek czy grubego makaronu proponuję dodać **kiszoną kapustę**. Zasmażoną, nie poszatowaną kapustę układamy na talerzu i zalewamy gorącym barszczem. Ta wersja z pewnością zaskoczy i zachwyci gości wigilijnych. Ostatnia propozycja to czerwony barszcz przyprawiony bardziej pikantnie imbirem i chili z dodatkiem tygrysich krewetek podsmażonych na maselku przez 3-4 minuty. Można je włożyć do bułionówek i zalać zupą lub nadziać na patyczek szaszłykowy i oprzeć na rancie talerza.

Zupy grzybowe: przyrządzane z suszonych grzybów. Mogą być podawane z **łazankami** lub w czarkach **pod pierzynką z puszystego puree ziemniaczanego** lub jako zupa krem zapiekana **pod pierzynką z ciasta francuskiego** lub też z **kaszą gryczaną** ugotowaną na sypko.

Inne przykłady zup wigilijnych: **zupa rybna**, biały żurek na kefirze lub maślanie podawany z plasterkami wędzonego łosia, **zupa migdałowa** z grzankami, **zupa owocowa** lub z suszu owocowego z makaronem, **kwaśnica góralska** gotowana na podrobach z ryby, podawana na słodko ślaska zupa „mocza”, którą gotuje się na suszonym pierniku, bakaliach, aromatycznych przyprawach i podaje z orzechami i wiórkami z czekolady oraz **siemieniotka** czyli **zupa lniana** gotowana na mleku i podawana z kaszą gryczaną.

Bogactwo zup jest tylko wstępem do różnorodnych kolejnych dań wigilijnych. Powinno ich być dwanaście i każdego trzeba spróbować. Ale przy wigilijnym stole najważniejsza jest atmosfera przyjazna, pełna pogody i miłości zwieńczona wspólnym uczestnictwem w Pasterce czyli mszy św. rozpoczynającej obchody uroczystości Bożego Narodzenia. ■

Jesienne miesiące
wrzesień i
październik obfitował
w naszej parafii w
wydarzenia, w które
aktywnie włączali
się nasi parafianie
od najmłodszych
po seniorów.

Były to spotkania
formacyjne w
parafialnych
wspólnotach,
modlitewne, wspólne
pielgrzymowanie,
rekolekcje związane
z odpustem
parafialnym, a także
chwile sportowo –
rekreacyjne podczas
festynu parafialnego.
Wiele z nich zostało
uwiecznionych
na fotografiach:

ZDJĘCIA: ARCHIWUM PARAFIALNE

Zapraszamy na

Rekolekcje Adwentowe

W trzecią niedzielę Adwentu **15 grudnia** rozpoczną się
w naszej parafii Rekolekcje Adwentowe i trwać będą
przez **trzy dni do wtorku 17-go grudnia**. Poprowadzi
je **KS. ADAM PAWLAK** – Diecezjalny Duszpasterz
Młodzieży, czyli na co dzień pracujący z młodzieżą.

*Bardzo go cieszy obserwowanie, jak ludzie się rozwijają i jak dojrzewają
w wierze. Jeśli chodzi o modlitwę, to chyba najbardziej lubi ciszę w
towarzystwie Pisma Świętego. Gdy spędza czas sam, to uwielbia czytać,
biegać i gotować. Choć w czasie tych rekolekcji swoją naukę skieruje do
wszystkich parafian, to w szczególny sposób serdecznie zapraszamy młodych
ludzi, którzy pragną duchowo przygotować się na czas Bożego Narodzenia.*